

המבקש:

ראובן ברון ת.ז. 001519404

ע"י ב"כ עורכי דין **שמואל אהרנסון וואו אמיר קדרי** ו/או גלעד שר ו/או דוד אבולעפיה ו/או אילן אמודאי ו/או אופיר טל ו/או אלון ביתן ו/או שי גרנות ו/או שי קין ו/או נועה שמיר ו/או תמרה קוליץ' ו/או מירב מלוא-טימר ו/או שרון פרס-בן חיים ו/או טלי בן סימון ו/או שרון (לבנשטיין) בר און ו/או רונית טל ו/או דנה גולן ו/או ציון צמח ו/או שמואל קזס ו/או אסף עזרתי ו/או נועה לוי ו/או רימון תלחמי ו/או אמיר עדיקא ו/או ניצן טבנקין ו/או אילה פוקס ו/או לואיז ספורטס ו/או תומר גמליאל ו/או שירה ורטהיים ו/או מיכל בן נר ו/או רויטל קליין ו/או סברינה דדון-בוטבול ו/או אסף רוטשטיין ו/או כפיר טובי ו/או רונית ברק ו/או יעל אברהם-וורס ו/או שרית סלופסקי-רחמים ו/או שלמה חג'בי ו/או אליהו הישראלי ו/או אור לוי-ביבר ו/או נעמי ווסטפריד ו/או ענבר רז ו/או אפרת שגיא-מלכי ו/או רחל פרנקו ו/או דניאל פיפרנו ו/או אביעד סיני ו/או גל עזרא ו/או קרין דגן ו/או דיקלה (ויינפלד) פלד ו/או שני גולן ו/או גל-לי אלרום ו/או איתי סהר ו/או יעל פטובי ו/או אופיר דוידוביץ' ממשרד אהרנסון, שר, אבולעפיה אמודאי ושות'

ועו"ד **עופר לוי** שכתובתם לצורך הליך זה הינה ברח' לינקולן 20 תל אביב 67134 ; טל': 03-6250500 ; פקס : 03-6250501

- נ ג ד -

המשיבה:

קווים תחבורה ציבורית בע"מ, ח. פ. 513000877

אזור רח' העליה השניה 43 ת.ד. 15074 מיקוד 58002

בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית

המבקש, אשר יהיה מיוצג כדלעיל, מגיש בזאת עתירתו לבית המשפט, כדלקמן:

א. לאשר את התובענה המצורפת לבקשה זו (להלן: "**התובענה**") כתובענה ייצוגית, מכח חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן – "**חוק תובענות ייצוגיות**") ;

ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה הוגשה התובענה כדלקמן (להלן: "**הקבוצה המיוצגת**") או ("**התובעים**") :

עיוורים ולקויי ראייה אשר מרכז חייהם בישראל, במהלך 7 השנים שקדמו להגשת תובענה זו ואשר עשו ו/או יעשו שימוש בשירותי תחבורה ציבורית עירונית המסופקים על ידי המשיבה.

על-פי המידע המופיע באתר האינטרנט של משרד העבודה והרווחה, מספר העיוורים אשר קבלו תעודת עיוור ב-1 בינואר 2008 עומד על 28,000 איש. אוכלוסיית לקויי הראיה והעיוורים יחדיו מוערכת על-ידי אנשי המקצוע בפי חמישה: כ-130,000 איש.

לצרכי כתב תביעה זה תוגדר הקבוצה כזו המורכבת מאלו שמחזיקים ו/או שזכאים לקבל תעודת עיוור על-פי הקריטריונים של משרד העבודה והרווחה, אשר חדות ראיתם נמוכה מ-3 חלקי 60 או שזוית ראייתם קטנה מ-20 מעלות.

ג. לקבוע כי עילות התובענה הנן כדלקמן:

- (1) הפרת תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית), התשס"ג-2003 (להלן – "תקנות הנגישות"); ו/או
- (2) הפרת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן – "חוק שוויון זכויות"); ו/או
- (3) הפרת תקנות התעבורה; ו/או
- (4) הפרת חובה חקוקה על-פי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – "פקודת הנזיקין"); ו/או
- (5) רשלנות על-פי סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.

ד. לתת צו עשה כנגד המשיבה, שיורה לה להקצות את המשאבים הנדרשים ולקיים לאלתר את הוראות תקנות הנגישות, תקנות התעבורה, וחוק שוויון זכויות.

ה. להורות למשיבה לפצות את המבקש, וכן כל תובע הנמנה על הקבוצה המיוצגת, פיצוי בגובה הנזקים שנגרמו לו בגין ביצוע העוולות האמורות, בסך של 100 ₪ לכל נסיעה ו/או על פי שיקול דעת כבי' בית המשפט ו/או פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק ו/או פיצוי בסכום האמור, במכפלת חברי הקבוצה ו/או על פי שיקול דעת כבי' בית המשפט, שינתן לטובת הקבוצה ו/או לטובת הציבור כמפורט בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות.

ו. להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים יומיים בשפה העברית, וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון בדבר אופן הפרסום כאמור, ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

ז. לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את המבקש בתובענה הייצוגית בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי הסעד הכולל שיפסק ו/או משווי ההטבה בתוספת מע"מ כדין, עבור טיפול בתובענה בערכאה הראשונה.

ח. לקבוע כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום ו/או שווי הסעד שיפסק, לאחר ניכוי ההוצאות ושכר טרחת עורך דין, בשיעור שלא יפחת מ-5% משווי הסעד הכולל שיפסק בתובענה זו ו/או משווי ההטבה, ישולם ו/או ינתן למבקש, אשר טרח בהגשת התובענה ובהוכחתה.

ט. ליתן הוראות נוספות בדבר הדיון בתובענה כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון.

י. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין בגינה.

ההדגשות המופיעות בבקשה זו אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

ואלה נימוקי הבקשה:

פתח דבר א.

1. בבסיסה של בקשה זו הפרה מתמשכת של המשיבה את הוראות החוק אשר נועדו לאפשר למבקש ולקבוצה המיוצגת להשתמש בתחבורה הציבורית העירונית באופן יעיל שאינו נופל משימושם של הנוסעים הרואים.
2. אוכלוסייה מסוגו של המבקש נזקקת לתחבורה הציבורית יותר מכל, שכן אין המבקש יכול לנהוג במכונית פרטית בעצמו, וניידותו תלויה בתחבורה הציבורית.
3. אין מדובר "רק" בניידות מנקודה א' לנקודה ב', הגם שפגיעה בזכות זו חמורה דיה, אלא מדובר בפגיעה קשה בזכותו של המבקש ללמוד, לעבוד ולהתערוך בחברה, שכן ללא תחבורה ציבורית הוא אינו יכול לעשות זאת.
4. במלים אחרות: מאחר ואנשים לקויי ראייה אינם יכולים לנהוג בכוחות עצמם, ללא שירותי תחבורה ציבורית עירונית נגישה, אנו גוזרים על אוכלוסיה זו, בין במעשה ובין במחדל את הפרדתם והשארותם בפאתי החברה, תוך הפרת זכותם להשתתפות מלאה בחברה.
5. כפי שיפורט להלן, נתן המחוקק הישראלי דעתו לצרכיה של אוכלוסיית העיוורים ולקויי הראיה, וחייב את כל חברות האוטובוסים לבצע התאמות המנויות בחקוקים שונים כדי לאפשר לאוכלוסיה זו להשתמש בתחבורה הציבורית, הן באוטובוסים והן בתחנות האוטובוס. מעבר לכך מעוגנת חובת התאמת התחבורה הציבורית, בדברי חקיקה כלליים יותר ובחוקי היסוד של מדינת ישראל.
6. זכויות אלו נובעות מעקרונות היסוד של החברה בישראל, וכלשונו של סעיף 1 לחוק שוויון זכויות:

"זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות".

7. חקיקה זו נועדה להבטיח לאוכלוסיית העיוורים ולקויי הראיה נגישות שוויונית ומכובדת לתחבורה הציבורית, נגישות שהיא חיונית לשילובם בחברה (שכן, כאמור, בהיעדר כשירות לנהוג ברכב - אינם יכולים להתנייד ממקום למקום אלא באמצעות התחבורה הציבורית), ולסייע בידם להשתלב בצורה ראויה במרקם חיי החברה והמשק בישראל.
8. כנטען להלן בבקשה זו, וכמוכח על-פני הדברים, המשיבה לא מילאה אחר מלוא חובותיה על פי דין, ולא עשתה את המוטל עליה.
9. הפרת החובות החוקיות המוטלות על המשיבה עולה בבירור גם מסקר שנערך מטעם המבקש. הסקר מעלה כי ברובם המכריע של המקרים קיימות הפרות ברורות ובוטות של החוק וכי למרות הוראת המחוקק – אין התחבורה הציבורית נגישה לאוכלוסיית לקויי הראיה והעיוורים.
10. המבקש יטען כי בנסיבות אלה, הליך התובענה הייצוגית הוא ההליך הראוי והנכון, וכי סיכויי התובענה להתקבל גבוהים. המבקש מקווה כי כתוצאה מתובענה זו יתוקן המעוות, והתחבורה הציבורית אשר לה כה נזקקת הקבוצה המיוצגת, תמלא יעודה כדין.
11. בבקשה זו נראה להלן כי התובענה ממלאת אחר כל התנאים הנדרשים על פי חוק תובענות ייצוגיות, לצורך הגשתה כיייצוגית:
- 11.1. התובענה מגשימה את כל תכליות ההליך הייצוגי, המוזכרות בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות: מימוש זכות הגישה לערכאות של אוכלוסיית לקויי הראיה והעיוורים אשר מתקשים לממש את זכותם זו; אכיפת הדין על המשיבה; מתן סעד הולם לאלה שנפגעו מפעולות ו/או מחדלי המשיבה.
- 11.2. ועוד: מרבית החיקוקים המשמשים יסוד לתובענה זו מופיעים באופן מפורש בחוק תובענות ייצוגיות, ככאלו שלדעת המחוקק – באופן חד משמעי – משמשים יסוד לניהולם באופן ייצוגי (פרט 9(1) לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות). בכך מודגשת התאמתה המובהקת של התובענה להתברר בדרך של תובענה ייצוגית.
- 11.3. הצלחתה של התובענה ובקשה זו, תוכל גם להביא להרתעתה בכל תחומי הנגישות, ולא רק ביחס למשיבה אלא גם ביחס לגופים אחרים, ותסייע לא רק לאוכלוסיית לקויי הראיה, אלא שהיא עשויה לגרום ל"שינוי רוחבי" בכל תחומי נגישות הנכים ולשיפור דרמטי בכל הנוגע למימוש זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות בישראל.
12. לאור האמור לעיל והמפורט בבקשה זו להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה דנן ולאשר את התובענה כיייצוגית.

ב. הצדדים

13. המבקש הינו עיוור בעל שרידי ראייה והוא ראוי לעטות על שכמו את גלימת התובע המייצג ולשמש שליח הציבור.

- מסמכים המעידים על מגבלות הראייה של המבקש רצ"ב כנספח 1 לבקשה, ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

14. המבקש עושה שימוש באופן קבוע, במידת האפשר, בשירותי תחבורה ציבורית הניתנים על ידי המשיבה, והוא נחשף ונפגע מהעוול נשוא התובענה.

15. המבקש נזקק להנגשת התחבורה הציבורית העירונית, על מנת להתנייד ממקום למקום.

16. המבקש הוסמך להיות "מורשה נגישות שירות" על ידי משרד התמ"ת. המבקש הינו יועץ נגישות ללקויי ראייה, המייצג את המרכז לעיוור לעניין תקנות הנגישות. המבקש פעיל ודומיננטי בכל הנוגע להנגשת תחבורה ציבורית, והנגשה בכלל, לאוכלוסיית לקויי הראייה, וזאת באמצעות הדרכות והרצאות בנושאי נגישות וניידות לקויי ראייה בפני תלמידי אקדמיה, אדריכלים, רשויות ממשלתיות ועירוניות. נסיונו של המבקש נצבר, בין היתר, מתוך מפגשים עם לקויי ראייה בארץ ובעולם, מפגשים עם ארגוני נכים אחרים וקשר שוטף עם יועצי נגישות אחרים במסגרת הדרכה או דיונים משותפים לליבון נושאים שונים. בנוסף לאמור לעיל היה המבקש פעיל בדיוני הכנסת שקדמו להתקנת תקנות הנגישות שהוזכרו לעיל.

17. במסגרת מאמציו בתחומי ההנגשה לעיוורים וכבדי ראייה, הגיש המבקש ואדם נוסף תובענה ייצוגית, בעילות דומות לאלו שבהליך דנא, גם כנגד אגד ודן (ת. א. (י-ם) 9177/07 **ברון ואח' נ' אגד ואח'**). במסגרת ההליך שם נתבקש היועץ המשפטי לממשלה ליתן עמדתו ביחס לחלק מהפלוגתאות שהועלו במסגרת ההליך. עמדת היוהמ"ש כאמור ניתנה ביום 31.12.09.

- העתק עמדת היוהמ"ש על נספחיה כפי שהוגשה בתובענה הייצוגית נגד אגד ודן רצ"ב כנספח 2 לבקשה, ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

18. המשיבה הנה בעלת רישיון קו המפעילה בקווי השירות אוטובוסים עירוניים.

19. המשיבה, לפי פרסומיה, מפעילה כ-100 אוטובוסים באשכול בקעת אונו, כ-50 אוטובוסים באשכול עפולה והעמק ו-150 אוטובוסים באשכול פתח תקווה וראש העין. המשיבה זכתה במכרז משרד התחבורה להפעלת קווי תחבורה ציבורית מאזור בקעת אונו לת"א, לפתח תקווה ולתל השומר, במכרז להפעלת אשכול קווי עפולה, בית שאן, נצרת, מגדל העמק והישובים סביבן ובמכרז להפעלת אשכול קווי פתח תקווה וראש העין, כולל הסעות תלמידים
- נתונים אודות המשיבה מתוך אתר האינטרנט שלה - רצ"ב **כנספח 3** לבקשה, ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

ג. המסגרת הנורמטיבית

20. המקורות החוקיים לחובת הנגשת התחבורה הציבורית לשימושה של הקבוצה המיוצגת מגוונים: (א) החל חקיקת משנה ספציפית; (ב) עובר בחקיקה ראשית ייעודית, (ג) בעוללות מדיני הנזיקין הכלליים, (ד) וכלה בחקיקת חוקי היסוד ובעקרונות החוקתיים של שיטת המשפט שלנו. הכל כמפורט להלן.

21. **תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (הסדרת נגישות לשירותי תחבורה ציבורית), התשס"ג-2003** ("תקנות הנגישות"):

21.1. תקנות הנגישות פורסמו ביום 24.6.03, ובהן נקבעו בפירוט אמצעי ההנגשה להם נדרשות המשיבה.

21.2. מטרת התקנות היא לפצות באופן טכני על העדר היכולת של חברי הקבוצה המיוצגת לעשות שימוש מלא או חלקי בחוש הראיה כפי שעושים חבריהם הרואים (א) לשם קבלת אינפורמציה על מהלך קווי האוטובוסים; (ב) לשם זיהוי האוטובוס המתקרב (ג) לשם התמצאות בתוך האוטובוס (היכן יש מקום ישיבה? היכן יש מכשול?), בתחנה או בתחנה המרכזית; (ד) לשם קבלת מידע על מיקומו של האוטובוס במהלך הנסיעה; (ה) ולשם קבלת אינפורמציה נלווית אחרת.

21.3. בענין זה יש לתת את הדעת לחשיבותם של אותם "תיקונים טכניים" כביכול, אשר בעיני הרואה – אדם שאינו עיוור או לקוי ראייה – יכול ויחשבו כזניחים.

21.4. כך לצורך הדוגמה בלבד, יש חשיבות מכרעת לאדם לקוי ראייה, מהו צבעו של מספר קו הנסיעה, לסימון האזהרה בשיפולי המדרגות, או להכרזת התחנה הבאה וזיהויה. לעיוור או ללקוי הראיה יש בקיום הוראות אלה כדי ליצור הבדל בין היכולת להתנייד בעצמו באמצעות התחבורה הציבורית לבין להישאר ספון ומוגבל בביתו.

21.5. דוגמאות אלה הן מעטות מני הוראות רבות של חוק שוויון זכויות ושל התקנות, אשר הובאו על מנת להמחיש את חשיבותם של אותם "תיקוני הנגשה" אשר יכול ויחשבו כקלי

ערך בעיני מרבית הנוסעים באוטובוס, אך ביחס ללקויי הראיה ולעיוורים, יוצרים הבדל דרמטי המשפיע ישירות על יכולתם לעשות שימוש בתחבורה הציבורית.

21.6. התקנות מבחינות בשלושה מרכיבים עיקריים של התחבורה הציבורית: (א) האוטובוסים עצמם; (ב) התחנות הרגילות; (ג) התחנות המרכזיות (המכונות בדברי החקיקה "מתקנים מרכזיים").

22. אוטובוסים נגישים:

22.1. **תקנה 2 של תקנות הנגישות** קובעת שבעל רישיון קו המפעיל בקו השירות אוטובוסים עירוניים משנת ייצור 2002 או אחריה, לא יפעיל את קו השירות אלא אם כן האוטובוסים האמורים הם **אוטובוסים נגישים**, העונים על התנאים המפורטים **בתקנה 5**.

22.2. בין היתר נקבעה חובה להתקין באוטובוסים מערכות לכריזה פנימית וחיצונית.

22.3. ההכרזה נועדה לאפשר לעיוורים וכבדי הראיה להתעדכן באשר למיקומם במסלול הנסיעה, ובסופו של דבר לרדת ביעד בו בחרו וכן לידע מהם פרטיו של האוטובוס המתקרב אל התחנה. ענין ההכרזה חשוב ומהותי לציבור העיוורים וכבדי הראיה, ויישומו בשטח יקל במידה רבה על יכולתם להתנייד באמצעות תחבורה ציבורית עירונית.

תקנה 30 קובעת כי תחולת הוראות אלה בתום 6 חודשים מיום פרסום התקנות, כלומר ביום 23.12.2003.

22.4. **תקנה 4 של תקנות הנגישות** העניקה הקלה מסוימת לאוטובוסים ישנים יותר, בעיקר בכל הנוגע להנגשה פיזית (לבעלי כסאות גלגלים וכיוצא ב' – עניין שאינו כלול בתובענה זו (העוסקת בהנגשה חושית).

לגבי אלה ניתנה תקופה של שנתיים ימים להתאמתם לכללי הנגישות המנויים בתקנה, כלומר, עד יום 23.6.2005.

23. שילוט בתחנות האוטובוסים

תקנה 7(ג) לתקנות הנגישות קובעת שבעל רישיון קו יציב בתחנות ובסככות ההמתנה את השלטים כאמור בפרט 5 בתוספת השניה, שעיקרם:

(א) שלטי מדבקה לכל קו בנפרד, מחומר שאינו מבריק ועמיד בתנאי חוץ, שמידת כל אחת מצלעותיו 20 ס"מ לפחות, ויפורטו בו מספר הקו ויעדו.

(ב) נקבעו פרמטרים לצבע, וגודל הספרות והאותיות בשלטים.

(ג) לעמוד התחנה או לדופן הסככה מצדה החיצוני, הפונה לכיוון הנסיעה בצד הקרוב לשפת המדרכה יוצמד שלט מישוש המיועד לאדם עיוור או כבד ראייה ובו יפורטו מספר הקו ויעד הנסיעה, לכל קו בנפרד.

(ד) לעמוד התחנה או לדופן הסככה מצדה החיצוני, הפונה לכיוון הנסיעה בצד הקרוב לשפת המדרכה יוצמד שלט מספר הקו בכתב ברייל ובו יפורטו מספר הקו ויעד הנסיעה, לכל קו בנפרד על-פי הפרטים המופיעים בתקנה.

תוקפה של תקנה זו החל מ-6 חודשים מיום תחילת התקנות, כלומר ביום 23.12.03, תוך שביצועה יהיה לפי תוכנית הנגשה שתגובש עד לתום שנה מיום תחילת התקנות, ביום 23.6.2004.

24. מתקן מרכזי לנוסעים ("תחנות מרכזיות")

24.1. **תקנה 27(א) לתקנות הנגישות** קובעת שבמיתקן מרכזי יתקיימו הדרישות המפורטות בתוספת התשיעית, ולענייננו הדרישות המפורטות להלן:

(א) כל מדרגה תסומן לאורכה, בקצה המדרגה וכן בשיפוליה, בפס שצבעו בולט מול הרקע, ובהתאם לפרמטרים נוספים שנקבעו שם.

(ב) קירות, דלתות ומחיצות שקופים יסומנו בסימני אזהרה.

(ג) בעמדת מודיעין יותקנו גם זמזם המשמיע צליל בתדירות נמוכה ומשטחי צבע הנוגד את סביבתו (הזמזם נועד לאפשר לעיוור למצוא את דלפק המודיעין בהסתייע בצליל הזמזום הבוקע מהדלפק).

• הסבר אודות נחיצות הזמזם מופיע בפרוטוקול ישיבת הכנסת מיום 11.8.02 הרצ"ב **כנסת 4** לבקשה, ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.¹

(ד) אם תוצב במיתקן מרכזי מכונה אוטומטית המשמשת לקבלת מידע תחבורתי או מכונה להנפקת כרטיסים – מכונה אחת לפחות תכלול הוראות שימוש בכתב מישושי ובמידת הצורך גם בכתב ברייל.

(ה) לוחות מידע אלקטרוניים המציגים לוחות, זמנים ויעדים, יציגו את המידע בתווים שאינם נעים על פני הלוח, בצבע צהוב על רקע כהה.

(ו) בשולי הדרך הנגישה יותקן פס מוביל רצוף, במרקם ובגוון המנוגדים לאלה של המשטח הסמוך לו וברוחב שבין 20 ס"מ לבין 30 ס"מ.

¹קישור לפרוטוקול המלא באתר האינטרנט של הכנסת:

תוקפה של תקנה זו יהיה לפי תוכנית הנגשה שתגובש עד לתום שנה מיום תחולת התקנות, ביום 23.6.2004.

25. תוכנית הנגשה:

25.1. תקנה 7(א) לתקנות הנגישות מטילה על המשיבה, וכן על המפקח על התעבורה, חובה להכין תוכנית הנגשה וזאת בתוך שנה מיום כניסתן של התקנות לתוקף, דהיינו עד ליום 24.6.04.

26. פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק:

26.1. סעיף 19נא לחוק שוויון זכויות קובע, שכל מעשה או מחדל בניגוד להוראה לפי פרק הנגישות האמור מהווה עוולה אזרחית, ובנוסף הוא קובע כי בית משפט רשאי לפסוק בשל עוולה כאמור פיצויים בסכום של עד 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק.

26.2. המבקש יטען כי תובענה זו הינה המקרה המובהק והראוי לחיוב המשיבה בפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק.

27. תקנות התעבורה, תשכ"א-1961

תקנה 427 לתקנות התעבורה קובעת חובת הכרזה בתוך האוטובוס של כל תחנה בהתקרב האוטובוס אליה, וכאמור שם –

"הנהג או הכרטיסן יכריזו את שמה של כל תחנה שבמהלך הקו בהתקרב האוטובוס אליה, אלא אם מצויים באוטובוס לוחות מהלך הקו על תחנותיו, בצורה ובמקומות שהורתה הרשות".

28. חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק שוויון זכויות"): :

28.1. פרק א' לחוק שוויון זכויות קובע את עקרונות היסוד עליהם מושתת החוק:

"זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות".

28.2. סעיף 19 של חוק שוויון זכויות קובע:

"(א) אדם עם מוגבלות זכאי לשירותי תחבורה ציבורית נגישים ומתאימים לשימוש, בתדירות סבירה, לרבות אפשרות גישה לתחנות ולנמלים שבמסגרתם פועלים שירותי תחבורה ציבורית...
 (ב) מפעיל שירות תחבורה ציבורית ורשות מקומית יסדירו נגישות כאמור בסעיף קטן (א) כל אחד בתחום אחריותו".

28.3. סעיף 19ב לחוק שוויון זכויות קובע "אדם עם מוגבלות זכאי לנגישות למקום ציבורי ולשירות ציבורי", ואילו סעיפים 19ו, 19יא ו-19יב של חוק שוויון זכויות מטילים חובה על כל מי שעיסוקו במתן שירות ציבורי ובהפעלת שירות ציבורי לאפשר שימוש בשירות ציבורי ולבצע התאמות לשם הנגשת מקומות ציבוריים עבור אנשים עם מוגבלויות.

ד. עילות התביעה

29. המבקש יטען שהמשיבה הפרה את הוראות תקנות הנגישות ו/או את הוראות תקנות התעבורה ו/או את הוראות חוק שוויון זכויות, בכך שלא דאגה להנגשת האוטובוסים ו/או התחנות ו/או המתקנים המרכזיים ו/או בכך שלא דאגה לביצוע יתר הוראות החקוקים שצוינו לעיל באופן שיאפשר שימושה של האוכלוסייה המיוצגת בתחבורה הציבורית.

30. המבקש יטען כי הוא נזקק לשימוש בשירותי תחבורה ציבורית עירונית המסופקים על ידי המשיבה, וכי נגרם לו נזק ממשי עקב מעשיה ו/או מחדליה ו/או רשלנותה של המשיבה בשל הזדקקותו, בין השאר, לשירותי הסעת מוניות יקרים יותר ו/או בשל הזדקקותו לסיוע בדרך אחרת ו/או בשל הימנעותו מהתניידות נוכח מגבלת הנגישות.

31. עוד ולחלופין יטען המבקש כי נגרמו לו נזקים לא ממוניים בדמות חוסר ביטחון, חוסר אוניס, חוסר נוחות, עוגמת נפש ופגיעה באוטונומיה של הרצון, זאת בנוסף לנזקים הממוניים שדוגמתם הובאה לעיל.

32. הפרת חובות ההנגשה על ידי המשיבה, מגבילה את יכולתו של המבקש להתנייד ממקום למקום ובכך נמנעת ממנו יכולת השתלבות המלאה בחברה.

33. למעלה מן הצורך ולחלופין בלבד יטען המבקש כי אין לו ידיעה ואין לו יכולת לדעת מה היו הנסיבות שגרמו לנזקים, כי הנזקים נגרמו ונגרמים על ידי נכסים שלמשיבה שליטה מלאה עליהם, וכי אירוע המקרה שגרם לנזק מתיישב יותר עם המסקנה שהמשיבה לא נקטה ו/או אינה נוקטת זהירות סבירה מאשר עם המסקנה שהיא נקטה ו/או נוקטת זהירות סבירה - ולפיכך חל כלל "הדבר מדבר בעדו", ועל המשיבה הראיה שלא היתה לגבי המקרה שהביא לידי הנזק התרשלות שתחוב עליה.
34. המבקש נוסע בתחבורה ציבורית (אוטובוסים) בכל רחבי הארץ, ובין היתר בקווים עירוניים של המשיבה. במסגרת נסיעותיו אלו הוא גם משתמש בתחנות אוטובוס ובתחנות מרכזיות.
35. לאור מגבלות הראיה של המבקש אין לו אפשרות לנהוג ברכב פרטי ולפיכך הוא נזקק, בין היתר, לשירותיה של התחבורה הציבורית על מנת להתנייד ממקום למקום.
36. מניסיונו האישי של המבקש, המשיבה אינה מבצעת כריזה פנימית בהתאם לתקנות התעבורה ו/או לתקנות הנגישות.
37. היעדר כריזה פנימית גורמת למבקש נזק, ובין היתר מבוכה רבה וחוסר נוחות וזאת גם נוכח חוסר הידיעה בדבר מיקומו ביחס לנקודת הירידה וגם מאחר והדבר מחייב אותו לפנות, בפרקי זמן קצרים, אל שכנו לאוטובוס או אל הנהג בבירור "האם כבר הגיעו לתחנה המבוקשת"? היכן אנחנו נמצאים" ?
38. מניסיונו האישי של המבקש המשיבה אינה מבצעת כריזה חיצונית, בהתאם לתקנות הנגישות.
39. היעדר כריזה חיצונית גורמת למבקש נזק, בין היתר מאחר והוא אינו יכול לדעת כי הגיע אוטובוס, ואיזה קו הגיע, או האם הגיע אוטובוס נוסף? האם מדובר בקו העוצר בתחנה זו, ובאיזה קו? היכן ממוקמת דלת האוטובוס? היעדר כריזה חיצונית גורמת למבקש מבוכה רבה וחוסר נוחות גם מחמת היעדר הידיעה כאמור וגם מחמת הצורך לפנות, בפרקי זמן קצרים, אל אנשים ברחוב או בתחנה בבירור מהו המספר הקו המתקרב. עקב היעדר כריזה חיצונית, לעיתים המבקש עולה, בטעות, על אוטובוס שגוי או שהוא נמנע מלעלות על אוטובוס שהיה אמור לעלות עליו, באופן הגורם לו עגמת נפש, אובדן זמן יקר וכיוצא ב'.

40. הדברים קשים במיוחד כאשר קיימים מספר קווי שירות באותה תחנה. כך בכלל, ועל אחת כמה וכמה כאשר אין אנשים בתחנה (אותם הוא יכול לשאול "האם הגיע מספר פלוני" שהגיע לתחנה) או כאשר ישנם אנשים, אך אלו לא רוצים או יכולים לסייע לו.

41. מניסיונו האישי של המבקש, תחנות אוטובוסים של קווים וכן מתקן מרכזי המופעל על ידה אינם נגישים לפי תקנות הנגישות.

42. מניסיונו האישי של המבקש לגבי תחנות אוטובוס –

- אין בתחנות מדבקה לכל קו בנפרד, בגודל 20 ס"מ לפחות לכל צלע;
- אין בתחנות כיתוב דו צדדי, בצבע שחור לא מבריק על רקע צהוב, גובה אותיות 25 מ"מ ברוחב 5 מ"מ לפחות;
- אין בתחנות שלט מישושי לגבי מספר הקו;
- אין בתחנות שלט מישושי לגבי יעד הנסיעה;
- אין בתחנות שלט בכתב ברייל לגבי מספר הקו.

43. מניסיונו האישי של המבקש לגבי המתקן המרכזי בתל-אביב –

- עמדת המודיעין לא כוללת זמזם המשמיע צליל בתדירות נמוכה;
- עמדת המודיעין לא מכילה משטחי צבע הנוגד את סביבתו;
- בשולי הדרך הנגישה לא הותקן פס מוביל רצוף, במרקם ובגוון המנוגדים לאלה של המשטח הסמוך לו וברוחב שבין 20 ס"מ לבין 30 ס"מ;

44. מניסיונו האישי של המבקש לגבי אוטובוסים –

- שלט מספר הקו מותקן מאחורי חלון שאינו שקוף דיו.
- גופן הספרות של מספר הקו שונה לרעה ונחות מזה שנקבע בתקנות הנגישות המפנות לחלק 4 של ת"י 1918, הן מבחינת עובי הקו הבונה את הספרות והן מבחינת רזולוציית הצגת המספר, באופן המקשה, ולעיתים לא מאפשר, לזהות את הספרות.
- החלק הרלוונטי בתקן 1918 - רצ"ב **כנספח 5** לבקשה ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

45. גם לאור ממצאי בדיקה שנערכה מטעמו של המבקש, תחנות אוטובוסים של קווים וכן תחנה מרכזית המופעלת על ידה אינם נגישים לפי תקנות הנגישות.

- ממצאי הבדיקה מצורפים לבקשה זו **כנספח 6** לבקשה ומהווים חלק בלתי נפרד הימנה.

45.1. לגבי תחנות האוטובוסים

- (א) באף אחת מן התחנות שנבדקו, למעט ארבע, לא היה קיים שלט מדבקה לכל קו בנפרד, בגודל 20 ס"מ לפחות לכל צלע;
- (ב) באף אחת מן התחנות שנבדקו לא היה קיים כיתוב דו צדדי, בצבע שחור לא מבריק על רקע צהוב, גובה אותיות 25 מ"מ ברוחב 5 מ"מ לפחות;
- (ג) באף אחת מן התחנות שנבדקו לא היה קיים שלט מישושי לגבי מספר הקו;
- (ד) באף אחת מן התחנות שנבדקו לא היה קיים שלט מישושי לגבי יעד הנסיעה;
- (ה) באף אחת מן התחנות שנבדקו לא היה קיים שלט בכתב ברייל לגבי מספר הקו;

45.2. לגבי תחנות מרכזיות

- (א) בתחנה המרכזית בפתח תקוה אין עמדת מודיעין בעלת זמזם המשמיע צליל בתדירות נמוכה;
- (ב) בתחנה המרכזית בפתח תקוה אין עמדת המודיעין המכילה משטחי צבע הנוגד את סביבתו;
- (ג) בתחנה המרכזית בפתח תקוה בשולי הדרך הנגישה לא הותקן פס מוביל רצוף, במרקן ובגוון המנוגעים לאלה של המשטח הסמוך לו וברוחב שבין 20 ס"מ לבין 30 ס"מ;

46. היעדר נגישות של תחנות גורמת למבקש לנזק ובין היתר עקב תחושת חוסר הביטחון ונוכח חוסר יכולתו לידע מהם קווי האוטובוס העוצרים בתחנה. הדברים קשים במיוחד כאשר קיימות מספר תחנות סמוכות זו לזו. לעתים אין כלל אנשים בתחנה אותם המבקש יכול לשאול היכן עוצר הקו הדרוש, ואם יש אנשים הם לא תמיד רוצים או יכולים לסייע.

47. היעדר נגישות של מתקנים מרכזיים גורמת למבקש לנזק ובין היתר נוכח הפגיעה בתחושת הביטחון שלו, מחמת היעדר ידיעה אודות נתונים או מידע להם הוא זקוק על מנת להתמצא – בין נתונים הנוגעים לנסיעה המתוכננת ובין נתונים הנוגעים לאזהרה מפני מכשולים בדרך אל האוטובוס או ממנו.

48. כך לדוגמא, ביחס להיעדרו של "פס מוביל". פס מוביל נדרש על מנת שניתן יהיה לעקוב אחריו (בין באמצעות שרידי ראייה ובין באמצעות הרגשת מרקמו השונה), ולדעת כי בהליכה לאורך הקו אין מכשול צפוי (כגון עמודים, פחי אשפה, וכו'). מאחר וגם המכשולים עצמם אינם מסומנים בצבע ניגודי או בדרך אחרת, קורה פעמים רבות שהמבקש אינו מבחין בהם עד שכבר מאוחר מדי. תכלית אחרת של הפס המוביל הינה לסייע להגיע לנקודות מפתח במתקן המרכזי – כניסה, יציאה, רציפים, מודיעין וכיוצא ב.
49. היעדר "פס מוביל" בתחנות מרכזיות פוגעת בתחושת הבטחון של המבקש, ביכולתו להגיע לנקודות ספציפיות בתוך התחנה המרכזית וכן פוגעת ביכולתו להימנע מ"להתנגש" במכשולים כלשהם.
50. המבקש יטען כי לפי המידע שבידיו עדיין לא קיימת תכנית הנגשה כדין וכן לא נמסר דיווח על התקדמות בביצוע כאמור בחוק.
- רצ"ב כנספח 7 לבקשה העתק פנייתו של ב"כ המבקש אל משרד התחבורה ותשובת משרד התחבורה.
51. המבקש יוסיף ויטען כי אחריותה של המשיבה הינה במעשה (בהפעלה אוטובוסים, תחנות ומתקנים מרכזיים שאינם נגישים כדין), ובמחדל (בכך שהיא נמנעת מלבצע את המוטל עליה במילוי חובותיה ולשם מילוי חיוביה על פי דין).
52. עוד יטען המבקש כי בכך שהמשיבה הפרה את הוראות חוק שיוויון זכויות המנויות לעיל, את הוראות תקנות הנגישות האמורות לעיל ואת תקנות התעבורה, הפרה היא חובה חקוקה על-פי סעיף 63 לפקודת הנזיקין.
53. המבקש יטען כי החיקוקים שלעיל נועדו לטובתם או להגנתם של בני אדם מסוג או הגדר שעמם נמנים המבקש ו/או **לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל**, וכי ההפרה גרמה למבקש ולבני האדם מסוג או הגדר שעמם נמנים המבקש נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוונו החיקוקים, כמפורט לעיל.
54. לחלופין, המבקש יטען כי יש במעשיה ובמחדליה שפורטו לעיל של המשיבה משום רשלנות, והפרת חובת הזהירות המושגית והקונקרטית החלה על המשיבה כלפי המבקש, וכי קיים קשר סיבתי ישיר בין נזקו הממשי של המבקש לבין התנהגותה הרשלנית של המשיבה. המבקש יטען, לחלופין, שקשר סיבתי כאמור הוא בגדר "הדבר מדבר בעד עצמו", ונטל הראייה מוטל על המשיבה להראות מדוע לא התרשלה במעשיה ובמחדליה המתוארים לעיל בכתב תביעה זה.

55. פעולות ו/או מחדלי המשיבה הינם, לכל הפחות, אחת מהסיבות (אם לא העיקרית שבהן) לנזקו של המבקש. נזקי המבקש הינם נזקים אשר היו נמנעים אם המשיבה היתה פועלת כדין, וכן מובן מאליו כי קיימת זיקה מהותית וישירה בין דרך התנהלותה של המשיבה לבין הנזק שנגרם למבקש בגין כך.

ה. התנאים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית – מתקיימים במלואם

56. התאמת העילות לתובענה ייצוגית:

56.1. המבקש יטען כי התובענה נופלת בגדר סוגי התביעות המפורטים בתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות, כאמור בפרט 9(1) לתוספת השניה של חוק תובענות ייצוגיות, המונה את פרקים ה' ו-ה1 של חוק שוויון זכויות במסגרת החוקים המקימים עילה לתובענה ייצוגית.

56.2. המשיבה הינן בגדר "עוסק" כהגדרתו בסעיף 1 של התוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, המפנה להגדרת "עוסק" בחוק הגנת הצרכן, הקובע שעוסק הוא "מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק...".

56.3. לפיכך, רשאי המבקש להגיש תובענה ייצוגית כנגד המשיבה גם בעילה של הפרת חובה חקוקה, על-פי סעיף 63 לפקודת הנזיקין, ובעילה של רשלנות, על-פי סעיף 35 לפקודת הנזיקין.

57. התאמת המבקש להיות תובעים בתובענה ייצוגית:

57.1. למבקש עילות תביעה אישיות כנגד המשיבה.

58. התביעה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה:

58.1. עמדת הפסיקה, בכל הנוגע לצורך בשאלות משותפות של משפט ושל עובדה בין חברי קבוצת התובעים, הינה שדי בכך שהיסוד המשותף מהווה מרכיב מהותי בהתדיינות בכדי למלא תנאי זה (ראו למשל: ע"א 1977/97 ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, בעמ' 612).

58.2. בענייננו, השאלות העובדתיות והמשפטיות הניצבות בבסיס התביעה הינן משותפות, לכל חברי הקבוצה:

- הוראות הדין הרלבנטיות לתביעה חלות ביחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, ומשכך השאלה אם המשיבה הפרה את הוראות הדין משותפת לכלל חברי הקבוצה.
 - כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהפרות הוראות הדין על-ידי המשיבה בנסיבות דומות, אם לא זהות.
 - לכלל חברי הקבוצה יש אינטרס משותף, הן ברמה הפרטית והן ברמה הציבורית, בפיצוי בגין הפרת החיקוקים ובמתן צו עשה לאכיפת הוראות החיקוק המסדירות את הנגשת התחבורה הציבורית העירונית ו/או הכרזה על תחנת האוטובוס או מספרו בהתקרב האוטובוס אל התחנה, על ידי המשיבה.
- 58.3. ואלו הן, בין היתר, השאלות המהותיות המשותפות לחברי הקבוצה:
- האם המשיבה הפרה את הוראות הדין בכל הנוגע להנגשה חושית ביחס לחברי הקבוצה ?
 - האם כתוצאה מפעולות ו/או מחדלי המשיבה נגרם נזק בר פיצוי לחברי הקבוצה ?

59. קיימת אפשרות סבירה שהתביעה תוכרע לטובת חברי הקבוצה:

המבקש יטען שטענותיו מבוססות על ראיות מוצקות לפיכך ברור כי קיימת אפשרות סבירה, אם לא למעלה מכך, שהתביעה תוכרע לטובת חברי הקבוצה.

60. תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:

המבקש יטען כי הדרך העדיפה לבירור המחלוקת בענייננו הינה במסגרת של תובענה ייצוגית:

60.1. על-פי המידע המופיע באתר האינטרנט של משרד העבודה והרווחה, מספר העיוורים אשר קבלו תעודת עיוור ב-1 בינואר 2008 עומד על 28,000 איש. אוכלוסיית לקויי הראיה והעיוורים יחדיו מוערכת על-ידי אנשי המקצוע בפי חמישה מכך: כ-130,000 איש.

- מידע על אוכלוסיית לקויי ראיה בישראל מתוך אתר האינטרנט של משרד הרווחה - רצ"ב **כנספח 8** לבקשה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה

60.2. התובענה אינה מצריכה בירור פרטני בדבר נסיבותיו של כל תובע ותובע, שכן הפרת הוראות החיקוק הרלבנטיות על ידי המשיבה, מהווה בהכרח הפרה כלפי כל אחד מחברי הקבוצה. יתרה מכך, בכל הקשור בחוק שוויון זכויות, המחוקק קבע מפורשות שחוק זה משמש בסיס לתובענות ייצוגיות, בכך שהוסיף חוק זה באופן מפורש לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות.

60.3. זהותם של חברי הקבוצה הפוטנציאליים אינה ידועה בשלב הגשת הבקשה, ואין אפשרות מעשית לאתרם ולצרפם למסגרת של תובענה רגילה.

60.4. באם לא תוגש התובענה כייצוגית, לא תוגש תובענה רגילה על ידי רובם ככולם של חברי הקבוצה, בעיקר מן הטעם שקבוצת התובעים הנה אוכלוסייה חלשה המורכבת מבעלי מוגבלות המתקשים לממש את זכותם לגשת לערכאות.

60.5. העילות המשותפות לחברי הקבוצה כנגד המשיבה יוכרעו בהליך אחד, כך שבתי המשפט לא יידרשו לדון באותם עניינים מספר פעמים, כמספר חברי הקבוצה שיגישו תביעות נפרדות כנגד המשיבה.

60.6. אי-הכרה בתובענה כייצוגית עלול לגרור מצב של ריבוי התדיינות באותם עניינים, אשר יסב עלויות מיותרות למערכת המשפט כולה, יגרור עומס מיותר על מערכת המשפט, העמוסה בלאו הכי, ויביא לפסיקות שונות ואף סותרות.

60.7. על-פי סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות, אחת ממטרות ההליך הייצוגי הנה אכיפת שלטון החוק על מוסדות וגופים אימתניים אשר ידו של "האזרח הקטן" אינה יכולה להם. המקרה דנן הנו מקרה קלאסי להגשמת מטרה נעלה זו באמצעות מכשיר התביעה הייצוגית.

60.8. התועלת הגלומה באישור הבקשה אינה רק ביחס לקבוצת התובעים, אלא ביחס לכל אותם אנשים הסובלים מבעיית תת אכיפה בתחומי הנגישות. אישור הבקשה עשוי לגרום לשינוי תפיסה בכל תחומי נגישות הנכים ולשיפור דרמטי בכל הנוגע למימוש זכויותיהם של בעלי המוגבלויות.

61. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת:

61.1. המבקש נכון ומסוגל להשקיע ממרצו, מזמנו ומכספו על מנת לייצג את עניינם של אחרים כמותו, שייתכן שחסרים להם המשאבים הדרושים לצורך עמידה על זכויותיהם.

61.2. כאמור לעיל, למבקש ניסיון רב בקידום זכויותיהם של חברי קהילת לקויי הראיה והעיוורים בישראל, ובשל כך הוא בקיא ובעל הבנה מלאה בנושאי התובענה.

61.3. הצלחת הקבוצה היא הצלחת המבקש, ואין כל ניגוד עניינים בין האינטרסים של המבקש ובין האינטרסים של שאר חברי הקבוצה.

61.4. המבקש, באמצעות באי כוחו, העמידו בפני בית המשפט הנכבד מסכת מסודרת של עובדות וטיעונים, "דבר דבור על אופניו".

61.5. לבאי כוחו של המבקש ניסיון רב בניהול מוצלח של הליכים ייצוגיים.

62. קיים יסוד סביר להניח, ואף למעלה מכך, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב:

- 62.1. התובענה מבוססת על עילה אמיתית ורצינית, שעשויה להביא תועלת של ממש לכל חברי הקבוצה, ואינה מכוונת להשיג מטרה אישית של המבקש, שאינה מתיישבת עם האינטרסים של כלל חברי הקבוצה.
- 62.2. התובענה והבקשה מבוססות על שאיפה כנה לאכיפת הדין ופיצוי הניזוקים בגין הפרות הדין על-ידי המשיבה.
- 62.3. המבקש מאמינים בתום לב ברצינות התובענה ובכנות סיכוייה להתקבל.
- 62.4. סיכויי הצלחתה של התובענה גבוהים ביותר, הואיל והיא מבוססת על עובדות מוצקות, ונראה כי גם בכך יש בכדי לבסס את תום ליבם של המבקש.

1. הסעדים המבוקשים

63. בישראל חיים כ-130,000 עיוורים ולקויי ראייה, הזקוקים לשירותי תחבורה ציבורית עירונית נגישים, חלקם נחשף ו/או יחשף לשירותי תחבורה ציבורית המסופקים על ידי המשיבה.
64. מבוקש כי בית המשפט הנכבד יתן צו עשה כנגד המשיבה שיורה לה להקצות את כל המשאבים הנדרשים ולקיים לאלתר את כל חובותיהן מכח תקנות הנגישות, תקנות התעבורה וחוק שוויון זכויות ובכלל זה צו המורה להם לפעול ליצירת וליישום תכנית הנגשה.
65. בנוסף, לאור האמור לעיל, מתבקש כבי' בית המשפט להורות למשיבה לפצות את המבקש, וכן כל תובע הנמנה על הקבוצה המיוצגת, פיצוי בגובה הנזקים שנגרמו להם בגין ביצוע העוולות האמורות, בסך של 100 ₪ לכל נסיעה ו/או על פי שיקול דעת כבי' בית המשפט ו/או פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, במכפלת חברי הקבוצה ו/או על פי שיקול דעת כבי' בית המשפט, שינתן לטובת הקבוצה ו/או לטובת הציבור כמפורט בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות. סכום התביעה המצרפי נאמד על ידי המבקש בסך של 15,000,000 ₪, סכום שישונה אם וככל שבמהלך בירור התובענה יתקבלו נתונים רלוונטים.
66. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את המבקש בתובענה הייצוגית בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי הסעד שיפסק לכלל הקבוצה ו/או משווי ההטבה, בתוספת מע"מ כדין, עבור טיפול בתובענה בערכאה הראשונה.

67. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע, כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום ו/או שווי הסעד שיפסק ו/או משווי ההטבה, לאחר ניכוי ההוצאות ושכר טרחת עורך דין, בשיעור שלא יפחת מ-5% משווי הסעד הכולל שיפסק לטובת כלל התובעים, ישולם ו/או יינתן למבקש, אשר טרחו בהגשת התובענה ובהוכחתה.

68. בית המשפט הנכבד מתבקש להוסיף וליתן הוראות נוספות בדבר הדיון בתובענה כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון.

69. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין בגינה.

ז. סמכות כב' בית המשפט

70. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה ובבקשה לאישור התובענה כתובענה ייצוגית בשל סכומה, מאחר והמשיבה מנהלת עסקיה גם באזור בקעת אונו ופתח תקוה, ומאחר ומקום המעשים או המחדלים הינו בין היתר באזור בקעת אונו ופתח תקוה.

ח. סיכום

71. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולאשר את התובענה כתובענה ייצוגית, ולחייב את המשיבה בהוצאותיו של המבקש ובשכר טרחת עורך דין.

72. בקשה זו נתמכת בתצהירים של המבקש ושל מר אורי קדמון.

שמואל אהרנסון, עו"ד
מ. ר. 8460

אמיר קדרי, עו"ד
מ. ר. 15258

עופר לוי, עו"ד
מ. ר. 27780

באי כוח המבקש

נחתם היום: _____